

[Socialministeren.]

taget, rettet henvendelse til sygesikringens forhandlingsudvalg, der på sygesikringens vegne forhandler sygesikringens overenskomster med lægerne, om i de løbende overenskomstforhandlinger med de alment praktiserende læger at medtage spørgsmålet om en sådan ydelse. Spørgsmålet er indgået i forhandlingerne mellem forhandlingsudvalget og Praktiserende Lægers Organisation om en ny landsoverenskomst, men har på grund af den opståede konflikt ikke kunnet færdigbehandles.

Om det fremsatte lovforslag skal jeg kort bemærke, at der allerede efter sygesikringsloven, som den i dag er udformet, er hjemmel til at gøre en sygesikringsydelse gratis for gruppe 2-sikrede samt til at ophæve det faste lægevalg for gruppe 1-sikrede. Jeg finder det derfor ikke hensigtsmæssigt, at sygesikringsloven ændres som foreslået. Hertil kommer, at uanset om loven ændres som foreslået, er det en forudsætning for, at ændringen med frit lægevalg for gruppe 1-sikrede og fuld refusion til gruppe 2-sikrede skal få virkning, at der indgås overenskomst om ydelsen. Dette vil ikke kunne ske, så længe lægekonflikten varer.

Jeg er stadig af den opfattelse, at der ikke på det foreliggende er grundlag for at fravige sygesikringslovens system på dette område. Arsagen hertil er dels de ret betydelige merudgifter, der ellers ville komme til at påhvile det offentlige, dels at alle sikrede også efter den 1. april 1976 vil have adgang til gratis vejledning på offentlige svangerskabsvejledningsklinikker. Jeg er imidlertid parat til at drøfte disse spørgsmål under udvalgsbehandlingen af forslaget.

Winnie Russell (S):

Det forslag, som fremskridtspartiet her har fremsat, svarer stort set til det forslag, som seksualudvalget fremsatte i sin anden betænkning fra 1969 vedrørende seksualundervisning uden for folkeskolen og individuel vejledning m. v., bortset fra, at det dengang var sygekasserne, som skulle have betalt for ordningen, hvor det i dag vil være naturligt at overlade det til sygesikringen, der har overtaget sygekassernes funktion.

Som ministeren også nævnte det i sin tale, kan vi fra socialdemokratiets side støtte, at spørgsmål om gratis lægelig vejledning af

kvinder i brug af svangerskabsforebyggende midler løses via overenskomstforhandlingerne mellem på den ene side sygesikringen og på den anden side Praktiserende Lægers Organisation, idet problemet bør løses som en del af en indgået overenskomst.

I bemærkningerne til forslaget gør man opmærksom på, at gratis vejledning til kvinder i brugen af svangerskabsforebyggende midler vil være et egnet middel til begrænsning i antallet af abortindgreb. Jeg forstår meget vel, at man fra fremskridtspartiets side måske ser mulighederne for nogle besparelser på de offentlige budgetter i form af en nedgang i antallet af aborter ved gennemførelse af gratis lægelig vejledning af kvinder i brug af svangerskabsforebyggende midler. Nogenlunde de samme konklusioner kom man i øvrigt også til i seksualudvalgets betænkning og i betænkningen fra 1969 om adgang til svangerskabsafbrydelse, men i begge disse betænkninger gik man samtidig ind for, at den gratis vejledning skulle følges af, at præventive midler tilsvarende skulle være gratis.

Hvis man fra fremskridtspartiets side derfor med sit forslag stiler mod en kraftig nedsettelse af aborternes antal, så er jeg bange for, at man bliver skuffet. Hertil vil der kræves en lang række øvrige foranstaltninger, bl. a. større midler til oplysning om svangerskabsforebyggende midler m. v., som vil koste penge, og som fremskridtspartiet vel næppe vil være med til at bevilge, ligesom gratis prævention kan være et andet af midlerne, som jo også vil koste en del penge.

Jeg skal derfor kun slutte med, hvad også ministeren nævnte i sin tale, at vi ikke finder der er noget grundlag for at fravige sygesikringslovens regler på dette område, idet spørgsmålet bør indgå i de almindelige lægelige overenskomster, men at vi da selvfølgelig er villige til at drøfte alle de med lovforslaget forbundne problemer nærmere under det kommende udvalgsarbejde.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Det er med nogen undren, jeg har læst det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag om gratis lægelig vejledning i brug af svangerskabsforebyggende midler, for i en betænkning afgivet af socialudvalget den 17. april i år, som allerede nævnt af socialministeren, ønsker et enigt socialudvalg at